

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010222
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515010222.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

Z. F.

nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom U. XXX, okres H., t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/74/2015-333 zo dňa 22.01.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/74/2015-333 zo dňa 22.01.2016 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák., pretože v presne nezistenom čase približne o 07.30 hod. dňa 19.02.2015 v rodinnom dome XXX v obci U., v kuchyni sa slovne vyhrážal svojej matke poškodenej C. F., nar. XX.XX.XXXX, a to takým spôsobom, že keď vošla do kuchyne o rozmere 2m x 2,5 m, tak Z. F., ktorý práve sedel na posteli situovanej v tejto kuchyni, na poškodenú C. F. zakričal „Z. ísť preč, lebo Ťa zabijem" a následne sa z postele zodvihol a podišiel ku sporáku na tuhé palivo, kde do pravej ruky uchopil 1 ks drevorubačskej sekeru o dĺžke rukoväte 59 cm a rozmere kovovej časti 19 cm x 11 cm, ktorú zodvihol a následne sa ňou zahnal smerom na poškodenú C. ktorá zo strachu o život a zdravie z domu ušla na dvor rodinného domu, kde volala o pomoc a následne privolala hliadku policajného zboru.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to 1 ks drevorubačskej sekery s drevenou rúčkou o dĺžke 59 cm, s dĺžkou kovovej časti 19 cm a šírkou ostria 11 cm. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný Z. F. odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že z dôkazov produkovaných na hlavnom

pojednávani nebolo možné vyvodiť jednoznačný záver o jeho vine. Poukazoval pritom na rozpory vo výpovediach jednak poškodenej ako aj svedkyne D.. Pokiaľ aj došlo k nejakým vyhrážkam, tieto neboli takej intenzity, aby mohli vzbudiť dôvodnú obavu, a teda nebola naplnená objektívna stránka trestného činu. Vzhľadom k tomu, že predchádzajúce odsúdenia má zahladené nemal súd na tieto prihliadať a takýmto postupom pochybil aj vo výroku o treste a uložil mu neprimerane prísny trest. Žiadal vec zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd vykonal v predmetnej trestnej veci verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, pretože mal k tomu splnené podmienky. Obžalovaný odmietol prevziať predvolanie na verejné zasadnutie, o následkoch tohto bol súdom riadne poučený. Na verejné zasadnutie sa nedostavil, bol poučený v predmetnom predvolaní o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, hodnoverným spôsobom neospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a nepožiadal o prípadné odročenie verejného zasadnutia. Tým boli splnené podmienky ustanovenia § 293 ods. 5, ods. 8 Tr. por. pre konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného. Navyše súd verejné zasadnutie vykonal v prítomnosti jeho obhajcu. Hoci prepustením obžalovaného z väzby zanikol dôvod povinnej obhajoby, odvolací súd mu obhajcu ponechal podľa ustanovenia § 37 ods. 2 Tr. por., a to s poukazom na znalecký posudok z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a aj odvolací súd vychádzajúc z danej dôkaznej situácie sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa ohľadne skutkového stavu, tak ako sú tieto uvedené v odvolaní napadnutom rozsudku. Prvostupňový súd tieto dôkazy aj správne vyhodnotil. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po nesúrodej a zavádzajúcej výpovedi pred súdom prvého stupňa poprel spáchanie skutku v celom rozsahu. S poukazom na svoje nevhodné správanie bol aj niekoľkokrát vykázaný z pojednávacej miestnosti. V spisovom materiáli sa však nachádza celá rada priamych aj nepriamych dôkazov, preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného. Poškodená C. F. v prípravnom konaní usvedčovala obžalovaného zo skutku. Jej výpovede podporila aj nepriama svedkyňa - jej dcéra D. D. a hoci táto na hlavnom pojednávaní už až tak podrobne nezotrvala na svojich výpovediach z prípravného konania, v podstate potvrdila, že mala strach o matku. V prípravnom konaní presne podrobne a zhodne s poškodenou F. vypovedala o útoku obžalovaného a vyhrážkach voči C. F. zo strany obžalovaného. Ich následné výpovede na hlavnom pojednávaní správne prvostupňový súd vyhodnotil ako snahu pomôcť obžalovanému, resp. zmierniť s odstupom času od skutku jeho vinu.

S poukazom na ostatné vo veci vykonané dôkazy, či už znalecké dokazovanie ohľadom duševného stavu obžalovaného, alebo zápisnicu o ohliadke miesta činu, či doličný predmet zaistený pri tejto ohliadke - sekeru, o ktorej poškodená pri ohliadke príslušníkovi polície uviedla, že ňou bola obžalovaným napadnutá, odvolací súd nemá dôvod na základe takejto dôkaznej situácie spochybňovať, či sa skutok stal. Aj nepriamy svedok dosvedčuje okolnosti skutku. Dôkazy súd vyhodnocuje tak jednotlivo, i v celom ich súhrne. Preto námietkam o nevine, resp. chýbajúcich dôkazoch o vine, zo strany obžalovaného, odvolací súd prisvedčiť nemohol. To, že následne poškodená nevyhľadala pomoc lekára, nie je pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. podstatné, pretože obžalovaný naplnil skutkovú podstatu tohto trestného činu už samotným vyhrázaním sa poškodenej so sekerou a tým, že u nej vzbudil dôvodnú obavu. Táto obava vyplývala z toho, že poškodená utiekla z domu a volala políciu. Navyše skutočnosť, že nevyhľadala lekára nesvedčí o nevine obžalovaného. Samotná poškodená totiž neuvádzala žiadne zranenia, ktoré by jej obžalovaný spôsobil. Preto odvolací súd nevidel dôvod, prečo by mala lekára navštevovať.

Ohľadom námietok vedených obžalovaným proti zaistenej sekere, ktorá mala podľa neho slúžiť na sekanie dreva, odvolací súd uvádza, že nie je podstatné, načo sekera slúžila, ale, že sekera bola ako predmet doličný riadne zaistená pri ohliadke miesta činu políciou, pričom o tejto sekere sama poškodená polícia uviedla, že ju s ňou obžalovaný napadol. Táto skutočnosť bola aj zachytená v zápisnici o ohliadke miesta činu.

S poukazom na uvedené skutočnosti sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu ohľadom viny obžalovaného a na toto odôvodnenie odkazuje.

Odvolací súd následne preskúmal aj výrok o treste, o ktorom obžalovaný uviedol, že je neprimerane prísny a dospel k nasledovnému záveru. Trest, ktorý bol súdom prvého stupňa obžalovanému uložený na dolnej hranici podľa zákona upravenej trestnej sadzby, v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, plne zodpovedá požiadavkám a kritériám § 34 Tr. zák. upravujúcemu účel trestu, aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Zároveň je aj trestom primeraným a spravodlivým.

Obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, a to za rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť a v súvislosti s tým už bol /v posledných 10 rokoch / aj vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Nie všetky odsúdenia má zahladené. Navyše skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre iný jeho trestný čin. Taktiež bol potrestaný pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, z ktorých jeden spáchal aj voči svojej matke - poškodenej C. F.. Uložený trest sa teda javí byť primeraným a dokonca potrebným k tomu, aby bol splnený jeho účel, ktorým je náprava a prevýchova obžalovaného. Keďže odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvého stupňa ani v postupe pri ukladaní trestu, či ochranného opatrenia, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné aj v tejto časti zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.